

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XXVII. Declaratur unicam comestionem diebus Jenuii ab amnibus
servandam esse, etiam ab iis, quibus ob peculiare causas permittitur esus
carnium, ovorum &c. 22. Aug.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1741.

Hiberniæ Apostolum nuncupatum; quem Sanctus Cælestinus Prædecessor Noster ad Vos misit: cuius Apostolica Legationis, & prædicationis uberrimus fructus exitit, ut Hibernia antea Idolorum cultrix; mox Sanctorum Insula diceretur, & esset.

De S. Malachia Archiepiscopo Armachano.

§. 5. Recolite Sanctum Malachiam Archiepiscopum Armachanum, & Legatum Apostolicum per universam Hiberniam ab Innocentio II. Prædecessore Nostro constitutum, cuius ingens animarum studium à Sancto Bernardo quasi coloribus expressum legimus: *Sicut Pastor intrepidus, omnimodis argumentosus, quomodo faceret oves de lupis, monere communiter, secreto arguere, flere per singulos, nunc asperè, nunc leniter convenire, prout cuique expedire videbat. . . . Circumiens Civitatem, perquirebat anhelus, quem Christo acquireret. Sed & foris rura, & oppida nihilominus sæpius percurrerat; ibat, & erogabat vel ingratissimis tritici mensuram, nec vehebatur equo, sed pedes ibat, & in hoc se Virum Apostolicum probans: hæc S. Bernardus.*

De S. Laurentio Archiepiscopo Dublinensi.

§. 6. Sed & sinceriora percurrere S. Laurentii Archiepiscopi Dublinensis acta, quem Regio sanguine ortum, Legatum Apostolicum in Hiberniam Alexander III. Prædecessor Noster in Concilio Lateranensi III. selegit, eique postea Honorius III. pariter Prædecessor Noster solemniter ritu Sanctorum honores decrevit; atque inde facile intelligetis, quæ, quantaque pro grege suo Vir Apostolicus fecerit, atque pertulerit.

De aliis Sanctis Hiberniæ.

§. 7. Quod si recensere voluerimus Sanctissimos Viros, Columbanum, Kilianum, Virgilium, Rumoldum, Gallum, aliosque plures, qui ex Hibernia in alias Provincias Catholicam fidem invexerunt, aut illam per martyrium effuso sanguine collustrarunt, plus nimio epistolæ modum excederemus. Satis sit eos breviter indicasse, quò facilius in memoriam revocetis, quæ fuerit majorum vestrorum religio, ac pietas, quæ, quantaque dignitatis Episcopalis sollicitudo, quæ quidem illos gloriosos, ac beatos effecit. Horum sane vestigiis ut Vos, quantum fieri potest, insistatis, iterum in Domino rogamus, & obtestamur.

Invalidis suadet, ut Coadjutores petant.

§. 8. Confidimus autem plurimum, ut Vos, non tam paternæ hujus admonitionis officio, quam conscientia vestra stimulis excitati, in Diocesis vestris in posterum resideatis, & gravissimum pascendi oves debitum serio, accurateque persolvatis. Quod si vestrum quispiam, vel ratione provectoris ætatis, aut agræ valetudinis impedimento, se Pastoralis muneris revera imparem sentiat, is Coadjutorem sibi dari à Nobis petat, Nobisque simul indicet, quem ipse idoneum ad illud munus fore judicaverit: Nam statim ac erimus de ejus probitate, doctrina, aliisque ad Episcopatum necessariis satis instructi, Coadjutorem haberi indulgebimus. Apostolicam interim Benedictionem Nostram paterno affectu Vobis impertimur.

Dat. die 15. Aug. 1741.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 15. Aug. 1741. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXVII.

Declaratur Unicam comeestionem diebus Jejunii ab omnibus servandam esse, etiam ab iis, quibus ob peculiare causas permittitur usus carni, ovorum &c.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, & Episcopis universis, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Litteræ Apostolicæ pro observantia

IN suprema Universalis Ecclesiæ procuratorum, meritis licet imparibus, per ineffabilem

Divinæ bonitatis abundantiam, ut Orthodoxæ Fidei assertores, sic etiam Ecclesiastica disciplina custodes, ac vindices constituti; Quadragesimale præsertim Jejunium, quod inter præcipua orthodoxæ disciplina capita semper, & ubique ab ipso Ecclesiæ exordio numeratum esse nemo ex Catholicis inficiatur, ab hodierna Jejunantium corruptela vindicare, & in pristinam, quantum, benedicente Domino, fieri posset, observantiam revocare cupientes, per alias nostras in simili forma Brevis literas ad Fraternitates Vestras die xxx. proximè elapsi mensis Maji currentis anni datas, eximium Fraternitatum vestrarum zelum excitandum curavimus, ut adlaborare studeretis, ne hac in parte, & optatum Apostolicæ nostræ sollicitudinis angorem levamen, & salutare abolendæ sacratissimi Jejunii corruptelæ remedium deesset. Quoniam autem paternæ Pontificæ caritatis, quæ novit imbecillitates infirmorum sustinere, atque etiam cum infirmantibus infirmari, non immemores, quemadmodum à Junio aliquando, legitima causa, aut gravissima urgentique necessitate exigente, dispensandum esse ex Apostolica benignitate censuimus, ita inter cetera præscripsimus Unicam Comeestionem servandam, & licitas, atque interdictas Epulas minime esse apponendas.

ANNO
1741.
Jejunii jam emanata.

Quæstio exorta super carum sensu.

§. 1. Hinc factum esse accepimus, quod non defuerint, qui, per humanas, & hominibus à Christiana poenitentia abhorrentibus duntaxat dignas illationes, sibi aliisque persuadent, unicam potissimum Comeestionem servari, atque Epulas licitas, & interdictas minime apponi debere, cum multitudini quidem indiscriminatim ob urgentem gravissimamque necessitatem, non vero singulis ob legitimam causam, & de utriusque Medici consilio dispensatur.

Declaratur.

§. 2. Quam sane persuasionem à sententia nostra alienam ut ex omnium animis penitus evellemus, Nos quibuscumque, quacumque occasione, sive multitudini indiscriminatim ob urgentem gravissimamque necessitatem, sive singulis ob legitimam causam, & de utriusque Medici consilio, dummodo nulla certa, & periculosa affectæ valetudinis ratio intercedat, & aliter fieri necessario exigat, in Quadragesimæ, aliisque anni Temporibus, & diebus, quibus carni, ovorum, & lactiniorum usus est prohibitus, dispensari contigerit, ab omnibus omnino, nemine excepto, Unicam Comeestionem servandam, & licitas, atque interdictas Epulas minime esse apponendas, tenore presentium declaramus, & edicimus; quemadmodum per singulas nostras in pari forma Brevis literas singulis utriusque sexus Christianis fidelibus, ob corporis infirmitates, quibus obnoxii reperiuntur, in sacratissima Quadragesimæ, aliisque Jejunio consecratis diebus, vescendi prohibitis licentiam dantes, unicuique expressè præscribimus, atque præcipimus.

Adhortatio ad Episcopos.

§. 3. Eapropter Fraternitates Vestras rogamus, atque in Domino obsecramus, ut populos vestre curæ commissos ad tam opportunum sanandis vulneribus, quibus per humanam infirmitatem quisque sauciatur, sanctissimi Jejunii remedium alacriter adhibendum cohortantes, sedulo, ac patenter moneatis, rem agi non quidem exiguam, sed longè gravissimam, de observando, sustinendoque Jejunio purificandis animis corporibusque salutari. In spem igitur illos erigite cælestium præmiorum, quibus assequendis non sunt condignæ passionis hujus temporis; immo leve, ac momentaneum non tribulationis, sed modicæ abstinentiæ nostræ incommodum, magnum gloriæ pondus operatur in Cælis. Ab omnibus se abstinere, qui in agone contendunt, ut corruptibilem coronam accipiant; pudeat tam imbelles, ac delicatos Christianæ militiæ milites, refugientes à consortio Crucis Christi, qui coronam legitime certantibus

propositam

ANNO 1741.

Præsentium transumptis fides habenda.

Dat. die 22. Aug. 1741.

XXVIII.

Abusus committendi cuius iudicibus imperitis, aut minus integris.

Tribuitur nimio Protonotariis non participantium numero.

Pontificis sensus.

Sancta Sedes alias super hoc provi.

propositam sperare præcipit incorruptam; ad cuius auspiciam, & pignus, Fraternalibus Vestris Apostolicam Benedictionem, iidem etiam Populis vestris Nostro nomine impertiendam, peramantem elargimur.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die vigesima secunda mensis Augusti anno millesimo septingentesimo quadragésimo primo, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Card. Passioneus.

Commissiones Casuarum ad partes non aliis dirigendas esse statuitur, quàm iudicibus Synodaliibus; quorum electio Ordinariis Locorum commendatur, & permittitur fieri extra Synodum, cum consilio Capituli.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Prælatibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUAMVIS Paternæ vigilantia, quæ de iustitiâ unicuique integrè, sapienterque administranda solliciti esse debemus, jamdiu innotuerit, quod Causæ extra nostram Romanam Curiam, pro Litigantium commodo, ad partes (ut ajunt) committi solitæ, & peculiariter decidendæ, ac sine debito terminandæ delegentur, qui tum congrua Juris peritiâ, tum quoque probitatis, spectatæque Fidei præsidio destituuntur: Acerbiori nihilominus doloris sensu percussus fuimus, postquam hujusmodi abusus, rumore publico divulgatum, multorum querelis ad Apostolicam Sedem delatis, eorumque literis ad Nos crebro datis apertius sensimus confirmari. Rationes præterea, & peculiari Causæ dicti abusus cum Nobis plures in eisdem literis obtenderentur, eas potissimum referri perspeximus eximio Protonotariorum non Participantium numero, quibus, utpotè in Dignitate Ecclesiastica constitutis, in more positum est dictas Causas delegari, licet tempore quo ad hujusmodi Dignitatis, & Officii gradum provehantur, nulla meritorum, & qualitatum fiat diligens inquisitio, nec sedulo examinetur, an polleant requisitis ad Jus dicendum, & Iustitiæ habendas moderandas necessariis.

§. 1. Quàm graves curas id animo nostro ingesserit, quàmve intimo mœore affecti simus, ubi aliorum res, & negocia, ob iudicium ignorantiam, & malitiam, periclitari, & in discrimen adduci rescivimus; intelliget planè cui perceptus erit ille, quo semper incensi sumus, Iustitiæ administrandæ zelus. Sed cum flere diutius, pro commissa Nobis Populorum salute, Paterna Charitas non pateretur, & ad propulsandam hanc corruptelam, restituendamque iudiciorum integritatem, congruis remediis manus admoveremus; novimus non recentes, sed obsoletas esse hujusmodi querelas, atque rem esse non de morbo nunc ingruente, sed jamdudum invecito: Remedia ad illum avertendum non esse modò excogitanda, sed antiquitatis præstituta: Originem verò non Curia nostra Romanæ, sed iis adscribi oportere, qui de praxi ejusdem Curia injuste nimis conqueruntur.

§. 2. Si enim longè præteriti temporis ratio habeatur, facile quisque conjiciet fel. record.

Bonifacio Papæ VIII. has querimonias fuisse suggestas, eundemque Pontificem ad implendas Apostolici regiminis, partes sua Decretali Statutum de Rescriptis in 8. consultò præscripsisse, ne à Sede Apostolica, ejusque Legatis Causæ impostem aliis delegarentur, quàm Personis in Ecclesiastica Dignitate constitutis, & quibus sive Personatus, sive Canonicatus in aliqua Cathedrali Ecclesia obtigisset: Judicia præterea non in obscuro, sed in insigni, & populoso Oppido, ac in Urbibus instrui oportere, in quibus Peritorum Judicum copia commodè haberi posset. Sacro etiam Concilio Tridentino hanc ipsam imperitorum Judicum querelam propositam fuisse, fas est credere: Postquam etenim sess. 25. de Reformat. cap. 10. præmissum fuit, à Sede Apostolica iudicibus non undequaque idoneis Causas in partibus delegari, & id fieri tum ob malitiosam petentium suggestionem, tum quoque ob locorum longinquitatem, à quibus notitia Personarum, quibus Causæ mandentur, haberi non potest: Statuit eadem Sancta Synodus, in singulis Conciliis Provincialibus, aut Diocesanis aliquot personas, quæ qualitates habeant juxta Constitutionem Bonifacii VIII. & alioquin ad id aptas designari, quibus impostem Causæ committerentur; Et si aliquem interim ex designatis mori contingeret, substitueret Ordinarius Locum cum consilio Capituli alium in ejus locum, usque ad futuram Provinciale, aut Diocesanam Synodum: hanc haberet quævis Diocesis quatuor saltem, aut etiam plures probatas, & qualificatas Personas, quibus hujusmodi Causæ committerentur; Alioquin post designationem factam, quam statim Episcopi ad Summum Romanum Pontificem transmitterent, delegationes quæcumque aliorum Judicum, aliis, quàm his factæ, subreptitiæ censerentur.

§. 3. Cum verò Concilia Provincialia quolibet Triennio, Diocesana anno quolibet ex præscripto Tridentini cogenda, ob varia, quæ obversantur impedimenta, longius protrahantur, nec Episcopis subit quandoque certa spes, quod iis propter sublatis, dicta Concilia haberi possint, atque in illis designari novi Judices Synodales, in locum illorum, qui defecerunt: Sæpè idcirco Congregatio Concilii Tridentini Interpres à Locorum Ordinariis requisita, consultissimè respondit, subrogandorum Judicum electionem ab Episcopis esse faciendam cum Consilio Capituli.

§. 4. Provida igitur, & vetusta hujusmodi leges palam evincunt, antiqua esse vulnera in hac parte disciplina illata, illaque modò recrudescere, non quia congrua desit medela, sed quia negligitur ad præscriptum Canonarum Sanctionum Judicum Synodaliū designatio, quorum notitia si Romano pro tempore Pontifici exhibitæ fuisset, eisdem tantummodò iudicibus facta fuisset Casuarum delegatio, semota quavis querelarum occasione.

§. 5. Dum minoribus in hac Curia muneribus, atque illo præsertim Secretarii Congregationis Concilii fungeremur, nihil Nobis fuit antiquius, quàm Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatibus hosce sensus ingerere, eosque pro viribus ad has Ecclesiasticas leges custodiendas sedulo commovere: Nunc verò imperscrutabilis Consilii altitudine ad Supremum Apostolatus fastigium licet immerentes evocati, Pastoralis officii exigit ratio, ut nostris hisce literis certa vobis impostem methodus præscribatur, ad quæcumque dubiorum, & querelarum occasionem avertendam. Volumus itaque, & mandamus, quod in iis Diocesis, in quibus vigiles Ecclesiarum Antistites ad trames Tridentinae Synodi Judices elegerunt in Conciliis, sive Provincialibus, sive Diocesanis, electorum Nomina quamprimum Nobis renuncient; & si forte unum, vel plures illorum mori contingat, antequàm denuò

ANNO 1741. dit, ut in Cap. Statutum de Rescript. in 6.

Item Concilium Tridentinum, de mandata iudicum Synodaliū designatione.

Horum electio permittitur fuit etiam extra Synodum.

Vera abusus inducti causa.

Cui Pontifex occurre intendit.

Jubet sibi renunciari nomina iudicum Synodaliū.